

ระเบียบว่าด้วยการให้เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ

ในกรมประชาสงเคราะห์

พ.ศ. 2540

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยการให้เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ในกรมประชาสงเคราะห์สำหรับข้าราชการผู้ซึ่งปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ และข้าราชการผู้ซึ่งปฏิบัติงานในสภาวะยากลำบากและไม่น่าอภิมรณ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจและจูงใจให้ข้าราชการดังกล่าวปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ก.พ. จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการให้เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ในกรมประชาสงเคราะห์ พ.ศ. 2540 ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“สถานสงเคราะห์” หมายถึง หน่วยงานในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่เด็ก คนชรา คนพิการ คนไร้ที่พึ่ง สตรี ครอบครัวยุติธรรม โอกาส ครอบครัวยุติธรรมได้น้อย และประชาชนผู้ประสบปัญหาทางสังคม รวมทั้งให้การสงเคราะห์แก่ผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ หรือผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เนื่องจากเป็นคนพิการทางกาย ทางสมองและปัญญา ทางจิตประสาท เป็นคนชราที่เจ็บป่วยหรือหลง หรือเป็นคนไร้ที่พึ่งที่มีปัญหาด้านจิตประสาท

“ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์” หมายถึง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งนายแพทย์ พยาบาล เทคนิค พยาบาลวิชาชีพ และนักกายภาพบำบัด หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด ที่ปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์ที่มีผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ และในการปฏิบัติงานต้องสัมผัสกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์โดยตรง หรือสัมผัสเลือด น้ำเหลือง วัสดุสิ่งของที่ปนเปื้อนเลือด น้ำเหลืองของผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์

“ผู้ปฏิบัติงานในสภาวะยากลำบากและไม่น่าอภิมย” หมายถึง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง พยาบาลเทคนิค พยาบาลวิชาชีพ เจ้าพนักงานอบรมและศีกวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่อบรมและศีกวิชาชีพ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด ที่ปฏิบัติงานในสถานสงเคราะห์ที่มีผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เนื่องจากเป็นคนพิการทางกาย ทางสมองและปัญญา ทางจิตประสาท เป็นคนชรา ที่เจ็บป่วยหรือหลง หรือเป็นคนไร้ที่พึ่งที่มีปัญหาด้านจิตประสาท และในการปฏิบัติงานต้องดูแลให้การสงเคราะห์ ที่ฟื้นฟู และพัฒนา โดยสัมผัสกับผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โดยตรง

“ตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษในกรมประชาสงเคราะห์” หมายถึง ตำแหน่งผู้ปฏิบัติงาน เสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานในสภาวะยากลำบากและไม่น่าอภิมย

“ค.ป.ส. 1” หมายถึง เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ตำแหน่งนายแพทย์

“ค.ป.ส. 2” หมายถึง เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค พยาบาลวิชาชีพ และนักกายภาพบำบัด หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด

“ค.ป.ส. 3” หมายถึง เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานในสภาวะยากลำบาก และไม่น่าอภิมย ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค พยาบาลวิชาชีพ เจ้าพนักงานอบรมและศีกวิชาชีพ และ เจ้าหน้าที่อบรมและศีกวิชาชีพ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ 4 ให้ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ตำแหน่งนายแพทย์ มีสิทธิได้รับ ค.ป.ส. 1 จำนวนไม่เกิน 2 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ไม่เกิน 15 คน และ ให้เพิ่มจำนวนผู้มีสิทธิได้รับ ค.ป.ส. 1 ดังกล่าวได้ 1 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อ หรือป่วยด้วยโรคเอดส์ที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ช่วง 1 ถึง 10 คน

ข้อ 5 ให้ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิคและ นักกายภาพบำบัด หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด มีสิทธิได้รับ ค.ป.ส. 2 จำนวนไม่เกิน 10 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ไม่เกิน 15 คน และ ให้เพิ่มจำนวนผู้มีสิทธิ ได้รับ ค.ป.ส. 2 ดังกล่าวได้ไม่เกิน 10 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรค เอดส์ที่เพิ่มขึ้นทุก 15 คน

ข้อ 6 ให้ผู้ปฏิบัติงานในสถานะยากลำบากและไม่น่าอภิมย์ มีสิทธิได้รับ ต.ป.ส. 3 จำนวน 1 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ 8 คน และให้เพิ่มจำนวนผู้มีสิทธิได้รับ ต.ป.ส. 3 ดังกล่าว ได้ 1 คน ต่อจำนวนผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ที่เพิ่มขึ้นทุก 8 คน

การคัดสรรส่วนผู้มีสิทธิได้รับ ต.ป.ส. 3 ตามวรรคหนึ่ง ให้คิดจากจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสถานะยากลำบาก และไม่น่าอภิมย์ในสถานสงเคราะห์นั้นทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการและผู้ที่เป็นลูกจ้าง

ข้อ 7 ให้ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ตามข้อ 4 ได้รับ ต.ป.ส. 1 ดังนี้

(1) ถ้าได้ทำการรักษาผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ อย่างน้อย 1 คน เกิน 15 วันต่อเดือน ให้ได้รับ ต.ป.ส. 1 คนละ 2,000 บาท ต่อเดือน

(2) ถ้าได้ทำการรักษาผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ อย่างน้อย 1 คน ไม่เกิน 15 วันต่อเดือน ให้ได้รับ ต.ป.ส. 1 คนละ 1,000 บาท ต่อเดือน

ข้อ 8 ให้ผู้ปฏิบัติงานเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ตามข้อ 5 ได้รับ ต.ป.ส. 2 ดังนี้

(1) ถ้าได้ดูแล ทำการบำบัดรักษาและพยาบาลผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์เกิน 15 วันต่อเดือน ให้ได้รับ ต.ป.ส. 2 คนละ 1,500 บาทต่อเดือน

(2) ถ้าได้ดูแล ทำการบำบัดรักษาและพยาบาลผู้รับการสงเคราะห์ที่ติดเชื้อหรือป่วยด้วยโรคเอดส์ไม่เกิน 15 วันต่อเดือน ให้ได้รับ ต.ป.ส. 2 คนละ 750 บาทต่อเดือน

ข้อ 9 ให้ผู้ปฏิบัติงานในสถานะยากลำบากและไม่น่าอภิมย์ ตามข้อ 6 ที่ได้ปฏิบัติงานดูแล ฟื้นฟู และพัฒนาผู้รับการสงเคราะห์ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ สัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง ได้รับ ต.ป.ส. 3 ดังนี้

(1) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 และระดับ 2 ให้ได้รับ ต.ป.ส. 3 คนละ 1,200 บาท ต่อเดือน

(2) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป ให้ได้รับ ต.ป.ส. 3 คนละ 1,500 บาท ต่อเดือน

ข้อ 10 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และเงินประจำตำแหน่งตาม มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเพิ่มพิเศษหรือเงินประจำตำแหน่งที่มีจำนวนเงินสูงสุดเพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ 11 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ควบคุมดูแลการให้ได้รับ ต.ป.ส. 1
ต.ป.ส. 2 และ ต.ป.ส. 3 ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 เมษายน 2540

พลเอก

(ชาลิต ชงใจยุทธ)
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.